

Sygn. akt II PZ 14/10

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Halina Kuryło

SSN Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. G.

przeciwko F. Sp. z o.o.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 sierpnia 2010 r.,

zażalenia powódki na postanowienie zawarte w pkt IV wyroku

Sądu Apelacyjnego z dnia 23 grudnia 2009 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 23 grudnia 2009 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z powództwa A. G. przeciwko F. Spółka z o.o. o zapłatę, po rozpoznaniu apelacji powódki oraz zażalenia pozwanej, od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy z dnia 8 września 2009 r.: oddalił apelację (pkt I.); zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1000 zł. tytułem zwrotu części kosztów procesu za drugą instancję (pkt II.); oddalił zażalenie pozwanego (pkt III.); nakazał ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego kwotę 1000 zł. tytułem części kosztów sądowych (IV.). Podstawą prawną rozstrzygnięcia zawartego w pkt IV wyroku – stosownie do uzasadnienia – jest przepis art. 113 ust.

4 w związku z art. 13 i art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Powyższe postanowienie powódka zaskarżyła zażaleniem wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nieobciążanie powódki kosztami sądowymi oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Wnosząca zażalenie zarzuciła naruszenie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W uzasadnieniu zażalenia skarżąca wskazała, że w postępowaniu była zwolniona od kosztów sądowych i wobec tego nie było podstaw do obciążenia jej kosztami sądowymi na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżąca została zwolniona od kosztów sądowych na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego – Sądu Pracy z dnia 10 czerwca 2009 r. Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) strona, która została zwolniona od kosztów sądowych przez sąd – w zakresie przyznanego jej zwolnienia – nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych, które zgodnie z art. 2 ust. 1 powołanej ustawy obejmują opłaty i wydatki.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Wobec oddalenia powództwa wyrokiem Sądu pierwszej instancji i oddalenia apelacji powódki w wyroku Sądu drugiej instancji nie zachodziły podstawy do obciążenia kosztami sądowymi strony pozwanej. Zgodnie z art. 113 ust. 2 powołanej ustawy koszty nieobciążające przeciwnika sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzzonego na rzecz: strony,

której czynność spowodowała ich powstanie. Sytuacja taka nie zachodzi, bo nie ma roszczenia zasądzonego na rzecz strony, której czynność spowodowała koszty. Stosownie zaś do art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może odstąpić od przewidzianego w ust. 2 i 3 obciążenia kosztami. Zastosowanie tego przepisu nie było uprawnione, skoro – jak wyżej przedstawiono – nie miała miejsca ani sytuacja określona w ust. 2 ani też w ust. 3 art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Wobec powyższego – uznając zasadność zarzutu zażalenia – Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.